

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no. Maij.

Sabbato do. palmarum: de sacratissima communione. Sermo. Ixj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Sabbato post do. in passione. Ser. LXI

Sequēti dō quadragesima cū Senas accessissem repperi ibi homicidā illuz: qui sepius ad me veniēs precabatur vt ab vrozē interfecti q̄ florentie tūc erat per meas litteras sibi veniā impetrarē qd̄ cū obtinere nō valuissem: ille miser in ciuitate Senarum stare decreuit: et dū habitaret in quodā hospitio: venerūt duo ex florentia p̄cio ducti q̄ hospitiē pecunia corūpētes in ei⁹ cellario p̄ fatū iuuenē occiderūt amputauerūtq; digitū eius his q̄ illos miserāt p̄ signo ferendū. Dū autē simul irent in itinere duo illi ceperūt p̄tendere vnusq; i sociū irruēs ipm̄ peremit. At ⁊ ille cap⁹ est ⁊ h̄m iuris regulas vita priuat⁹ in partēq; diuisus tanq̄ duoz̄ homicidiorū p̄ditissim⁹. O igit̄ terribilis iusticia dei q̄ homicidis etiā i hac vita repēdit vicē. Timere igit̄ illā oēs q̄ p̄p̄ri estis ad rixas ⁊ ab homicidio vobis caueat⁹ vt sic valeatis acq̄rere in hoc secl̄o dei gratiam: ⁊ in futuro gloriā. Amen.

Sabb̄o post dñicā i passiōe: de sacram̄tissima cōione: ad quam oēs fideles se debēt disponeret p̄parare. Sermo. lxx.

Si manducat

meā carnē bibit meum sanguinē in me manet ⁊ ego i illo. Verba sunt redemptoris n̄ri originalr̄ Job. vi. Ampli⁹ nō est differēdū dicere ⁊ loq̄ de scriillima cōione: qm̄ iā appropinquat tps̄ quo fideles cūcti ad illaz̄ deuote sumendum esse debēt expediti. Sūt tñ multi q̄ obliuī salutis sue: cōiscare aut negligūt aut rennūt ⁊ p̄tēnūt: q̄b⁹ in hoc sermōe ostēdere statui quāta sit necessitas suscipiēdi sanctissimuz̄ eucharistie sacramētū. Opus eq̄dē est cū verbis v̄itatis p̄terere duriciē obstinatoz̄: qm̄ nihil periculosi⁹ aut dānabili⁹ p̄is p̄t euenire q̄ separi ab amore: a beniuolētia: ⁊ a gra dñi nostri iesu xpi. Ip̄e vtiq; in v̄bis in thēmate allegatis se mansurū pollicet cū eo q̄ eius carnē māducet ⁊ sanguinē bibit in sa-

crāmēto altaris. Ut igit̄ rūpanē corda durissima eoz̄ qui cōionē fugiūt: de ip̄sius necessitate locuturi tria mysteria proponimus declaranda.

- Primū d̄: obligationis.
- Secūdū exclusionis.
- Tertium conditionis.

Qd̄ obligentur ad cōmunionem homines: tuz̄ ad memoriā passiōis xpi: tum propter ecclesie p̄ceptum: tum etiāz̄ propter christi comminationem.

Capitulum. i.

Primum mysteriū de cōione declarādū d̄: obligationis. Obligant siq̄dem hoīes ad cōicandū suscipiēdūq; sanctissimū sac̄m̄ dñi nostri iesu christi triplici ratione.

- Primo rōne recordationis.
- Secūdo rōne p̄ceptionis.
- Tertio rōne cōminationis.

Primo rōne recordatiōis. Iustitutū siq̄dē fuit sacramētū altaris a dño iesu xpo vt fideles sui illud sumētes recordarent amoris quē nobis oñdit dū p̄ n̄ra salute passiōē acerbissimā crudelēq; mortē patiētissime tolerauit. Cū dicit. xvi. ⁊ Lu. xxi. ip̄e ait: Hoc facite i meā cōmēmoratiōē. Et Paul⁹. i. Cor. x. ait: Quotiescūq; māducabitis panē h̄nc ⁊ calicē bibetis: mortem dñi annūciabitis donec veniat. Et idē ponit i sn̄ia de pse. di. ij. c. scriptura. c. q; passus. c. semel xps. c. semel imolat⁹ ⁊. c. in xpo. ⁊. c. q; corpus. Eusebius ita loquit⁹: Qd̄ corpus ita assumptū ablatum erat ab oculis ⁊ illaturus syderib⁹: necessariū erat vt die cene sac̄m̄ nobis sui corporis ⁊ sanguinis p̄secraret vt coleret iugiter p̄ mysteriū qd̄ semel offerbat in p̄ciū: vt q; quotidiana ⁊ indefessa currebat p̄ omniū salute redemptio: perpetua esset redēptionis oblatio: ⁊ perennis victima illa iugiter v̄neret in memoria: ⁊ semp̄ p̄sens eēt in gratia. hec ille. Cū ergo sac̄m̄ hoc venerabile fideliter ⁊ deuote sumptū xps̄ passum ad mentem reuocet: ingratis

Sabbato post dominicam in passione.

fimi pfecto cēfendi sunt illi qui saltē se-
mel in anno cōicāre nolūt. O obstinate
mētes q̄ tāti bñfactores nec etiā perras-
ro recordari vultis. O impia aīa pecca-
trix nō sic fecit erga te fili⁹ dei bñdicti.
Nūq̄ ipse te obliuioni tradidit. Quin-
immo semp fuit memor tui nascēdo: su-
gēdo vbera: in cuna vagiēdo: peregrinā-
do: vigiādo: ieiunādo: orādo: predican-
do: patiēdo: et moriēdo. Propter te nāq̄
oīa ista fecit: semp te videbar: semper te
diligebat: semp tecū in corde suo collo-
quebatur atq̄ dicebat: O aīa, delicata:
o aīa insignis et nobilis: propter te sum
fact⁹ hō: ppter te sum carne vestitus:
ppter te fero quoscūq̄ labores: ppter
te deniq̄ affixus in cruce pēdeo. Quare
hic xps subdit Threnoz. iij. Recor-
dare paupertatis et trāsgressionis. i. affli-
ctionis mee: potationis fellis et abstin-
tiji: o ferrea mēs: cur non audis vocem
amoroſi iesu? Cur illū nō inspicias: et p
suo amore ac cōmodo tuo vitia et peccā-
deponis. Cur sacramētū eius in memo-
riā ipsius vt debes nō accipis? Cur non
cōpateris doloribus cruciatibus et affli-
ctionibus eius? Quibus oibus grauior
est ingratitude tua. Audi ipsum o pec-
cator: audi inquam: audi de cruce ad te
clamantē et dicentē s̄m Verū. Vide bō
que pro te patior: vide penas quib⁹ affi-
cior: vide clauos quibus cōfodior. Non
est dolor sicut quo crucior. Cū sit tantus
dolor exterior: int⁹ est tñ dolor grauior:
tā ingratū dū te experior. Ad hanc ergo
ingritudinē euitandā facit cōmuniō
altissimi sacramenti: qđ vt predictū est:
signū est memoriū dñice passionis.
¶ **S**ecūdo obligant hoīes ad cōmuniōnē
ratione pceptionis. Precepit nāq̄
sancta mater ecclesia fidelibus cunctis
vt cōmuniōnem suscipiāt. De hoc autē
pro varietate temporū varia facta sunt
statuta. In ecclesia siquidem primitiua
dum sanguis xpi recēs feruebat in cor-
de credentium cōicabant oēs quotidie:
vt patet Act. ij. et de cōse. dist. ij. c. peracta.
Lapsu tō tēpō vsus cōiōnis deductus

est ad dies dñicos. Et de hoc dixit Augu-
gu. de cōse. dist. ij. c. quotidie. Quotidie
eucharistie cōiōnem accipere nec laudo
nec vitupero. Oibus tñ dieb⁹ dñice cō-
muniādum hoīoz. Succedēte tō tēpō
statutū fuit vt ter in anno hoīes cōicā-
rēt: videly in pascha dñi natali: et pen-
costes: vt exp̄sse patet de cōse. dist. ij. c. et
nō frequētius. et c. seculares. Notādum
tñ qđ dicit de cōse. dist. ij. c. A q̄buldā in
cena dñi: scy qđ cōicādū erat in die cenę
intelligitur de cōsilio: non de pcepto.
Tēpō tō in quo charitas refriguit cōsilio
obligauit laicos ad cōiōnē tm̄ semel in
anno: sicut patet ex de peni. et remi. in. c.
oīs vtriusq̄ sexus. Et tñ tāta est in mul-
tis nequicia maleq̄ volūtatis obdura-
tio qđ nō solū cōicant semel in anno: ve-
rū etiam sine cōiōne per annos et annos
perdurāt. ¶ Tertio obligatur ad cōmuni-
ōnē rōne cōminationis. Dicit em̄ ipse
cōminanter Job. vj. Nisi manducaueris
carnē filij hoīs et biberis eius lani-
guinē: nō habebitis vitā in vobis.
¶ **Q**uarta excusant a peccō qui nō cōicant se-
mel in anno ppter punitionē vel debet-
atū: et de his q̄ indispositi sunt. Cap. ij.

Ecundū mysteriū declarādū
de cōmuniōne dicitur ex cō-
silio. Excludunt etenim a cōiōne
nōnulli qui cōicāre nō debent
iuxta statutum ecclesie prefatus: scilicet se-
mel in anno propter tria.
Primo propter punitionē,
Secūdo ppter defecionē,
Tertio propter indispositionē.
¶ **P**rimo ppter punitionē. Nā nōnulli
lis interdicta est cōmuniō semel in an-
no: ly cōtriti sint et cōfessi: propter puni-
tionē precedentū peccatorū. Et de cōse. dist. ij. c. latorē. Et de patricia aut matris
cida: qđ non dicit cōicāre vsq̄ ad tres an-
nos. Et vt dicit Rich. in. iij. Nulli mor-
torio et manifesto ac infami peccō: cum
ad pñiam reuertitur: est statim eucharis-
tia ministrāda. Tū ppter reuerentiā sa-
cramēti. Tum vt pberur cōuersio vera
vel ficta, Tum ne alij pusilli scandalizē

tur. Posset tñ cōtrarium fieri vbi artus
 culus pietatis vel necessitatis aliqñ ali
 ter fieri suaderet: puta qz esset tā feruis
 da penitētia: compūctio et lachrymarū
 abundantia: qz etiā alios ad deuotionē
 prouocaret vel mortis periculū immine
 ret. Nā in extremo vite nulli penitenti
 est eucharistia denegāda: vt pbat dist.
 l.c. penitētes. r. xxyj. q. vj. c. si presbyter.
 r. c. agnouimus. r. c. de elec. in. c. licet.
 ¶ Scda ratio quare aliqui excludunt a
 cōione dī defectus siue defectiois: qñ
 scy aliqñ deficit sensu aut rōne fatuita
 tis: aut rōne etatis. De etate aut in qua
 qz ad cōionem fit inducēdus dicit Ale
 ran. in. iij. sum. me. qz stādū est arbitrio
 boni viri: qui potissime cōsiderare hz an
 ille q̄ cōmunicare dī tantā habet fidē r
 discretionē vt distinguere sciat inter sa
 cramentū in quo realiter p̄inetur xps:
 r materialē panē seu vinū. ¶ Tertia rō
 quare aliqui excludunt a cōione dī: in
 dispositionis: qz nō sunt dispositi cū fir
 mo pposito a vitis abstinere: qui vt di
 cetur in tertio mysterio: si sic cōmunicā
 uerint: peccāt. Et rursus si nō cōmuni
 cauerint semel in anno: a pctō non sunt
 immunes. Et si dicat qz nō videt pecca
 re q̄ cōionem omittit: qz se ad illā indi
 spositum videt: cū hoc accedat ad sacra
 mēti reuerētiā. Respōdeo r dico qz nō
 peccat propter reuerentiā sacramēti sed
 propter indispositiones suā: eo qz quilibet
 pctō: tenetur disponere se ad corre
 ctionē r emēdationē. Exquo dicit Ale
 rāder in. ij. sum. me. qz pctō: cogitat
 de sua mala vita: r excitat intrinsecus a
 dei gratia gratis data: et extrinsecus a
 vrbis scripture a voce predicatorum: ab
 erēplis bonoz viroz: vt pctā deponat:
 si in tali actu nō agit operā vt conteras
 de nouo mortaliter peccat: pctō scilz ne
 gligētia: ad qd sequuntur alia pctā: scilz
 contēptus diuine gratie: obduratio cor
 dis et impenitentia. Itarco riuola est
 atqz periculosa excusatio illius qui di
 cit cōmunicare nolo: qz nō sum disposi
 tus peccata relinquere. Nā licz nō sit cū

peccato cōmunicandus: tñ a peccato est
 abstinēdū. O quot detinet illaqueatos
 diabolus. O quot sunt fornicatores: adul
 teri: sodomite: vsurari: r filles: qui nul
 lam in suo corde mentionem faciunt de
 emēdatione sua. O insensati: o reprobi:
 o maligni inimici creatoris nostri dei.
 O dānandi cruciatibus eternis: cur du
 riciam vestrā voluntatēz in malo per
 seueratē nō inspicitis? Flete super vobz
 metipsoz. Flete inquā: qz in breui p̄ dis
 lectione momētanea luetis penas eter
 nas. Heu heu quāta crudelitas: quanta
 impietas: quāta feralitas nō cōpati p̄
 prio periculo: pprio dāno atqz iacture.
 O luxuriosi domate vestrā libidinē. O
 auari refrenate vestrā cupiditatē. O su
 perbi deponite iras: rancozes: r odia: r
 nolite fugere: nolite contemnerē chris
 tum deū. Ipse est q̄ ad nos venit. Ipse
 nobis offert seipm i sacramēto altaris.
 Sed dicit aliquis. Ecqz scire pōt si sine
 pctō r mūdus sit? Inq̄t em sapiēs Eccl̄s
 ir. Nemo scit vtrū amore an odio dignus
 sit. r David in ps. xvij. Delicta qz intel
 ligit. Cui ego respōdeo: qz etsi certitudi
 naliter de cōi lege nullus se sciat esse in
 charitate: tñ per cōiecturas et signa pōt
 vnusqz id credere atqz tenere. Sunt
 autē he cōiecture: dolo: de pctis cōmissis
 propositū ab illis in posterū abstinēdi:
 humilis r diligēs cōfessio: prompta sas
 tisfactio: ad bonū operandum expedita
 volūtas. Verūtamen vt predictum est si
 quis oīno se ad hoc indispositus viderit
 a sacra cōmunionē omnino abstinere.
 ¶ De tribus cōditionibus que precipue
 obseruari debēt ab his qui sanctissimū
 sacm deuote sumere volūt. Cap. iij.

Tertiu mysteriu declarandum
 de cōmunionē diaf cōditio.
 Cōmunicare siquidē volētes
 debent corpus xpi cum deuos
 tione fide ac reuerentia suscipere: quibz
 necessaria sunt maxime tria.

Primum est mundicia,
 Secundum diligentia,
 Tertium reuerentia,

Sabbato post dominicam in passione.

Primum quod coicantibus est necessarium dicitur mundicia: que est triplex. Prima est mundicia mentalis: ut scilicet mens munda sit ab omni proposito malo et ab omni actu cuiuscumque peccati mortalis. Et de hac dicit apostolus. 1. Cor. x. c. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat: et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne iudicium sibi manducat et bibit. Nota dum tamen quod potest quis dici indignus isto sacramento dupliciter. Aut ratione proprie iniquitatis: et sic est indignus omnis existeris in peccato mortali. Aut ratione proprie paruitatis et infirmitatis: et sic etiam quilibet quantumcumque sanctus indignus est. Propterea omnis communicans dicitur: Dominus non sum dignus. Sed illi qui propter suam impietatem et malitiam indigni sunt: iudicium sibi manducat et bibit: dum sanctissimum sacramentum suscipiunt. O sacerdotes: o religiosi eucharistiam frequentantes: notate verba signate mysteria. Ubi mundo a scandalis. Et quis enumerat quot sunt qui polluta ore presumunt accipere corpus christi. Veritatem circa hoc dubium ostenditur verum peccet sacerdos datus eucharistiam illi quem scit esse in peccato mortali. Et respondet Ricch. in. iij. quod talis peccator aut non petit eucharistiam sibi dari et tunc sacerdos datus peccaret. Aut petit et tunc distinguo: quod aut suum peccatum est occultum: aut manifestum. Si manifestum tunc sacerdos datus sibi eucharistiam peccaret: quod legitimam contra ipsum habet exceptionem quam sibi publice obijcere potest. Et accipio hic manifestum non pro omni eo quod probari potest: quod magis proprie dicitur manifestabile quam manifestum. Et si sacerdos sciret parochianum suum esse in crimine: quod legitime contra eum posset probare: ita quod illud crimen nescirent cum ipso nisi duo vel tres testes per quos hoc probare posset: non propter hoc deberet eucharistiam negare illi in publico petenti: quod iam inferret sibi penam ante criminis probationem: quod fieri non debet: ut ponitur. 1. q. 1. in. c. eo. Sed accipio hic manifestum pro notorio. Est autem peccatum notorium: vel per sententiam

vel per confessionem factam in iudicio: aut per evidenciam rei que tergiuerfariene aliqua celari non potest. Et de coicantibus mulier. c. vlti. Si autem peccatum suum est occultum. Aut petit in occulto: et tunc sacerdos sibi datus peccaret: quod habet contra eum legitimam exceptionem: quam sibi ioculato obijcere potest: et ipsius debet monere ne petat in publico: ut habet de coicantibus. dist. c. non prohibeat. Aut petit in publico et tunc est distinguendum: quod aut de aliena parochia: et tunc peccaret sibi datus. Aut est de parochia sua: et in tali casu sacerdos tenet sibi dare: quod contra eum non habet legitimam exceptionem: quam ei publice obijcere possit. Et de offi. iudi. ordi. c. si sacerdos. Sic rps coicantibus Judam quem sacerdos perditorem: ne peccatum eius occultum pariteretur: ut dicitur. 1. q. 1. c. rps. et. vj. q. 1. c. aduentus. Illi ergo qui cum peccato mortali coicare presumunt Jude filios efficiunt. Et quicquid mundicia necessaria coicare voluntibus dicitur confessionalis. Debet namque quod ante sacramenti susceptionem mundare se per confessionem factam sacerdoti. Sed hic dubitare contingit: verum contritus non confessus peccet mortaliter coicando: Et respondet Ricch. quod distinguendum est: quod talis habet copiam confessionis idoneam: et tunc sufficiens ad confitendum: et loquela liberam aut non. Primo modo suscipiendo hoc sacramentum mortaliter peccat: quod ad hoc quod homo sit dignus hoc sacramentum suscipere: requiritur quod recedat deus a ecclesie: que recedat est per confessionem et absolutionem. Secundo modo subdistinguen dum est: quod aut imminet scandalum persone sue: aut contra hoc est populi: aut quod iam incepit sacrum mysterium si sacerdos est: et in quolibet istorum casuum licitum est coicare cum proposito confitendi. Si tamen non adest aliquis predicatorem casuum tenet expectare quousque habeat copiam confessionis. Tertia mundicia que requiritur in volentibus coicare dicitur corporalis. Pro cuius intelligentia notandum sunt Bona. et Ricch. in. iij. dist. ix. quod alia est mundicia corporalis que est coicantibus

spuali: sicut pollutio pueniēs ex crapula. vel ex turpib⁹ cogitationib⁹ precedētib⁹: tū hac nō licet ad sacramentum accedere. Alia est immundicia pure corporalis nullā horrore immundicie in aia generas: vt immundicia in pede: tūc nō impedit. Sicut pollutio proueniens ex infirmitate: vel debilitate nature nō impedit vsum sacramēti: licet laudabile sit ob reuerentiā abstinere. Sicut immundicia menstruoz nō phibet mulierē cōicare: q̄ est immundicia pure naturalis. Simile pōt dici de illa infirmitate: que Leuit. xv. vocat fluxus feminis. Et si diceretur q̄ tales in veteri lege reputabantur immūdi: t̄ arceban⁹ ab ingressu in tēplū: t̄ ab esu agni. Respōdet p̄fari doctores q̄ istud nō tenetur hodie: q̄ lex data est in onus t̄ in figurā: t̄ per illas immūdias significabant immundicie spūales. Dicit tñ Bōn. q̄ deus diligit mūdiciam corporalē que eritat deuotionē mētis: t̄ abominat immundiciā corporalem que est via ad irreuerentiā mētis. Unde qui immūdis manib⁹ tractaret corpus xpi: p̄pter irreuerentiā sacramēti nō esset imūnis a peccō. S̄cōm principale q̄ requirit t̄ est necessariū cōicantibus dī diligentia: que adhuc triplex esse pōt. **Q** Prima est diligentia examinationis. Debet quidē quilibet qui vult communicare examinare diligēter seipsum: vt cōfiteatur de oibus peccatis mortalib⁹: de quibus memor esse potest qm̄ si quis omisisset cōfiteri aliquod peccatū mortale p̄pter suā voluntariū negligentā licet psuaderet sibi q̄ p̄pter confessionē alioiū esset mundus: cōicando peccaret mortaliter. Et n̄ q̄s facta diligentia sua nō recordaret nisi de vno peccato: et de illo dūtaxat cōfiteretur in particulari: t̄ de obliuīs in generali cōicando gratiā xpi obrineret s̄m Scotū in. iij. dist. ii. Immo multoties oblita peccata vrute sacramenti ad memoriā reducantur. Et tūc tenet hō post susceptum corpus xpi q̄cūq̄ pōt cōfiteri de illis in speciatū: q̄ etiā factū est a nobis: dū diximus de

reiteratione cōfessionis. **Q** Sēda diligētia est seruētis orationis. Debent vtrūq̄ qui cōicare habēt: per aliquod spacium ante orare seruēter. **Q** Tertia diligentia est pie meditationis. Debēt em̄ pie meditari t̄ cōtēplari clementiā et amorem dñi nostri iesu xpi q̄ nobiscū esse dignatur in venerabili sacramēto. **Q** Tertium q̄ est necessariū cōicantibus dī reuerētia. Debēt nāq̄ corpus xpi sumere cum reuerentia t̄ honore genuferi: videlz et pectora sua iudētes dicētes Leturionis vba Mat. viij. Dñe nō sum dignus tē. Et de hoc deuotissimū est exēplū illud: mētēq̄ sollicita speculādū: q̄ de beato Hieronymo. Eusebi⁹ in ei⁹ trāsitu narrat. Scribit em̄ sic: Quidā frater ad locū accedēs sanctissimū corpus iesu xpi secū tulit: q̄ vbi Hieronym⁹ vir dñi viderē potuit: nobis ei auxiliantib⁹ p̄stravit se in terrā protinus t̄ voce t̄ lachrymis quātum poterat clamabat dicens: Dñe q̄s ego sum vt sim dign⁹ q̄ sub te cū me intres? Adierit hoc patōr hō: Eerte dñe nō sum dignus. Nūquid ego melior suz q̄ oēs patres mei? Tu Alboz si noluit vno ictu oculi te monstrare. Tur nūc tantū te humilias: vt patiaris ad hoiem descēdere publicanū t̄ peccatorē: Licq̄ proximus esset sacerdos: erigēs se vir religiosus genibus flexis euz cūctis tenētibus magnis lachrymis et suspirijs t̄ q̄ plures percutiens pectus suū dixit: Tu es dñs meus et de⁹ meus qui p̄ me passus es: an forte alius? Eerte tu es ille: qui cū deus esses solus ante tēpora t̄ sine principio genit⁹ a deo patre eterna et inuestigabili generatione: qui cū ipso patre et spiritu sancto vnus deus es permanēs illud q̄ eras et es. Intra vnus puelle corpusculū te clausi factus hō. Tu nēpe es ille super quē in Iordane baptismate Iohanne vox subito paterna celitus insonuit Mat. the. iij. Sic (inquit) est filius me⁹ dilectus in quo mihi cōplacui ipsius audite. Et spūsanctus in te in columbe specie descendēs te esse vnū cum patre t̄ idē

Dñica in ramispalmarū.

in substātia declarauit. Tu bone iesu p
me crucis tā grande (in isto tuo quod
cerno) plens corpore supulisti suppli
ciū: vt mortē quā meis incurrerā flagi
tīs interimeres: et aīas antiquoz quas
dudū diabolica nequicia infernalibus
māssonib⁹ detinebat recupares: et totā
humanā naturā q̄ corruerat i mortem
perpetuā: tuo cū ipa pacificato p̄se ad
vitā interminabile reuocares. Tu es vi
ta vitalis et amabil' atq; iocūda. Mul
taq; alia addidit s̄ba mysterijs deuo
rissimis plena. Quibus finitis vir dñi
glīosus sacramentū suscipēs ad terrā
supinus redijt. Deinde manus in mo
dū crucis supra pectus tenēs. Simeo
nis ppheteuaticinū decantauit. Quo
finito apparente luce quadā mirabili:
ex hac vita migrauit. Elaborem⁹ itaq;
oēs vtrū oī deuotiōe qua possum⁹ sa
cramentū hoc frequētem⁹ vt sic merea
mur in hoc seculo participes fieri diui
ne grē: et in futuro sempiternę glīe: in
qua videbim⁹ deū sicuti est: q̄ viuūt re
gnat per oīa secula seculozum. Amen.
¶ Dominica in ramispalmarū in ma
ne de contemptu mundi: ad quem nos
christus rex regum induxit verbo pari
ter et exemplo. Sermo. lxxj.

Ecce rex tu' ve

Nir tibi māfuetus sedēs
sup asinā. Scribunt hec
verba Mat. xxj. et in eūā
gelio hodierno. Inuigi
landū est accuratissime ab oib⁹ nobis:
ne decipiamur a blanditijs proditoris
mundi. Allicit equidez nos apparenti
suauitate dulcīq; armonia bonoz tem
poraliū. Cui si pbuerimus aures men
tis imemores facti glīe celestis ruem⁹
in pelagus vastissimuz inferni tenebro
si sicut illi q̄ syrenarū cantus nō curāt
euitare. De quibus sic dicit Hiero. ad
matrem et filiā in gallijs commorātes.
Narrant gentium fabule cantibus sy
renarum nauas in sara precipites: et
ad orphei cytharaz arbores bestiasq;

vt sicuti dura mollita. Vñc et vñc
in plogo Josue dicit: Nos ad partem
festinātes mortiferos syrenarū cantus
surda debemus aure pertransire. Pro
pterea saluator n̄r in omni vita suare
bo pariter et exemplo contēmere mōdū
nos docuit. Pro cui⁹ contēptu hoc de
māfuetus et humilis sedere voluit sup
asinā. Et qm̄ rarissimi sunt q̄ ex
plū sequant: pluresq; inueniunt dōl
ctores q̄ p̄ceptores mundi. Recito in
presenti sermone de mūdi p̄ceptu
mus: notabim⁹q; tres p̄ncipales rō
nes quare sit contēendus.

Prima rō d̄r diuine ordinationis.

Secūda finalis cōsummationis.

Tertia maligne cōditionis.

¶ Quid mūdos cōtēnēdus est: eo q̄
ita ordinauit: et de causā p̄ductus mū
di et tēpore ac vnitare. Capit. A.

Prima ratio quare cōtēnē
dus est mūdos d̄r diuine ordi
nationis. Ordinauit enim
deus vt hō diligeret sp̄m
deū sumimū bonū: non autē
mūdū. Vñ magi sen. f. dist. ij. libri autē
Fecit de⁹ rationalē creaturā vt summū
bonū intelligeret: intelligēdo amaret:
amādo possideret: possidēdo frueretur.
Sed pro huius partis pleniorē intelli
gētia tria sunt de mūdo declarāda.

Primū dicit causalitas,

Secūm tēporalitas,

Tertiū vnitatis.

¶ Primū declarādū d̄r causalitas. vtrū
scz causa efficiēs p̄ductina mūdi fuerit
ipse de⁹. Et circa hoc sunt tres opinio
nes. Prima p̄borum q̄ nesciēs intelli
gere quō aliquid fieret ex nihilo: sunt
multa falsa de mūdo locuti: sicut py de
democrito et epicuro: qui vt Lactan. ait
in. f. di. insti. dixerūt oīa fortitū esse fa
cta. Cōtra q̄s licz alij p̄bi dixerint mū
dum esse factū: vt ps. f. de celo et mūdo. c.
ij. Metaburoz. tñ errauerūt aliqui affe
rētes illū factum esse a deo de sui essen
tia. Sed hec positio sequentibus p̄bis
apparuit improbabilis q̄ dei essentia